

винаги; тя нѣма да престане, докато свѣтъ съществува. Земята, която ние обичаме и често я именуваме „майка“, е станала арена, върху която се разиграватъ и сж се разигравали непрестанно кървави борби. Тия борби сж отъ най-разнообразенъ характеръ, и поводъ за тѣхъ се налага отъ разни причини. Чакалтъ, напр., е успѣлъ да хване едно по-слабо животно, разкъсва го и лакомо поглѣща кървавото месо. Но ето че лисицата подушва това и незабавно се отзовава при трапезата на чакала. Естествено, ще настѣпи борба, и то жестока, между двата лакомци. Вълци или хиени се гощаватъ отъ трупа на лесно добита плячка. Явява се тигъртъ да иска своя дѣлъ. И въ този случай ще настѣпи борба. Смѣлъ орелъ се спуща върху лисицата, за да я отнесе въ гнѣздото и нахрани малкитѣ си. Но лисицата не желае тѣй лесно да се прости съ живота, и, доколкото силитѣ ѝ позволяватъ, туря въ ходъ защитителнитѣ си срѣдства. При тия борби дветѣ страни сж почти еднакво силни, и еднитѣ и другитѣ иматъ смѣлостъ да нападатъ или да се отбраняватъ, докато се одържи победата. Често пжти въ такива борби щастието за победа е твърде промѣнливо, и коя отъ дветѣ страни ще одържи, трудно е да се каже отрано. Това ще зависи отъ упоритостъта, смѣлостъта, силата, издръжливостъта въ борбата. Днесъ победениятъ противникъ утре може да бжде победителъ.

Но въ живота има друга една борба, борба неравна, въ която по-слабиятъ неминуемо става жертва. Такава е напр. борбата между лисицата и заека, между вълка и сърната, между ястреба и полската чучулига и пр. Тази борба става много по-често, отколкото между равни, или почти равни по сила борци. Такава борба можемъ да наблюдаваме въ въздуха, на сушата и въ водата. Може ли да си представите лакомата щука колко риба унищожавя! Спокойниятъ на видъ сомъ, за-таенъ върху пѣсѣчното дъно, поглѣща всичко живо,